

הפטרת נשא

ספר שופטים, פרק יג

ב ויהי איש אחד מצרעה ממשפחת הדני ושמו מנוח ואשתו עקרה ולא ילדה: ג ויבא מלאך-יהוה אל-האשה ויאמר אליה הנה-נא את-עקרה ולא ילדת והרית וילדת בן: ד ועתה השמרי נא ואל-תשתי יין ושכר ואל-תאכלי כל-טמא: ה כלי הנדף הרה וילדת בן ומורה לא-יעלה על-ראשו כיוצא באלהים יהיה הנער מן-הבטן והוא יחל להושיע את-ישראל מיד פלשתים: ו ותבא האשה ותאמר לאישה לאמר איש האלהים בא אלי ומראהו כמראה מלאך האלהים ויבא מאד ולא שאלתיהו אי-מזה הוא ואת-שמו לא-הגיד לי: ז ויאמר לי הנדף הרה וילדת בן ועתה אל-תשתי | יין ושכר ואל-תאכלי כל-טמא כיוצא באלהים יהיה הנער מן-הבטן עד-יום מותו: ח ויעתר מנוח אל-יהוה ויאמר בי אדוני איש האלהים אשר שלחת לבוא-נא עוד אלינו ויורנו מה-נעשה לנער היולד: ט וישמע האלהים בקול מנוח ויבא מלאך האלהים עוד אל-האשה והיא יושבת בשדה ומנוח אישה אין עמה: י ותמהר האשה ותרוץ ותגד לאישה ותאמר אליו הנה נראה אלי האיש אשר-בא ביום אל: יא ויקם וילך מנוח אחרי אשתו ויבא אל-האיש ויאמר לו האתה האיש אשר-דברת אל-האשה ויאמר אני: יב ויאמר מנוח עתה יבא דבריד מה-יהיה משפט-הנער ומעשהו: יג ויאמר מלאך יהוה אל-מנוח מכל אשר-אמרתי אל-האשה תשמר: יד מכל אשר-יצא מגפו היו לא תאכל ויין ושכר אל-תשת וכל-טמא אל-תאכל כל

אֲשֶׁר־צוֹיִתִּיהָ תִשְׁמֹר׃ טו וַיֹּאמֶר מְנוּחַ אֶל־מִלְאָךְ יְהוָה נַעֲצֶרְהָ־נָא אוֹתְךָ
וְנַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ גְדֵי עֵזִים׃ טז וַיֹּאמֶר מִלְאָךְ יְהוָה אֶל־מְנוּחַ אִם־תַּעֲצֹרְנִי
לֹא־אֲכַל בְּלֶחְמֶךָ וְאִם־תַּעֲשֶׂה עִלָּה לִיהוָה תַּעֲלֶנָּה כִּי לֹא־יָדַע מְנוּחַ
כִּי־מִלְאָךְ יְהוָה הוּא׃ יז וַיֹּאמֶר מְנוּחַ אֶל־מִלְאָךְ יְהוָה מִי שָׁמַךְ כִּי־יָבֵא
דְבָרֶיךָ [דְבָרְךָ] וְכַבְּדֶנּוּךָ׃ יח וַיֹּאמֶר לוֹ מִלְאָךְ יְהוָה לָמָּה זֶה תִּשְׁאַל לְשִׁמִּי
וְהוּא־פָּלַא׃ יט וַיִּקַּח מְנוּחַ אֶת־גְּדֵי הָעֵזִים וְאֶת־הַמְּנָחָה וַיַּעַל
עַל־הַצֹּר לִיהוָה וּמִפֶּלֶא לַעֲשׂוֹת וּמְנוּחַ וְאִשְׁתּוֹ רָאִים׃ כ וַיְהִי בַעֲלוֹת הַלֶּהֶב
מֵעַל הַמְּזִבְחַת הַשְּׁמִימָה וַיַּעַל מִלְאָךְ־יְהוָה בְּלֶהֶב הַמְּזִבְחַת וּמְנוּחַ וְאִשְׁתּוֹ
רָאִים וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם אֶרֶצָה׃ כא וְלֹא־יָסוּף עוֹד מִלְאָךְ יְהוָה לְהִרְאֹה
אֶל־מְנוּחַ וְאֶל־אִשְׁתּוֹ אַז יָדַע מְנוּחַ כִּי־מִלְאָךְ יְהוָה הוּא׃ כב וַיֹּאמֶר מְנוּחַ
אֶל־אִשְׁתּוֹ מוֹת נָמוּת כִּי אֱלֹהִים רָאִינוּ׃ כג וַתֹּאמֶר לוֹ אִשְׁתּוֹ לוֹ חֲפֹץ יְהוָה
לְהַמִּיתֶנּוּ לֹא־לָקַח מִיָּדֵנוּ עִלָּה וּמְנָחָה וְלֹא הִרְאָנוּ אֶת־כָּל־אֱלֹהִים וְכָעַת לֹא
הַשְׁמִיעֵנוּ כְּזֹאת׃ כד וַתִּלְד הָאִשָּׁה בֶן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שְׁמִשׁוֹן וַיִּגְדַּל הַנְּעָר
וַיְבָרְכֵהוּ יְהוָה׃ כה וַתַּחַל רֵיחַ יְהוָה לִפְעָמוֹ בְּמַחֲנֵה־דָו בֵּין צֹרְעָה וּבֵין
אִשְׁתָּאֵל׃